

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 4. Continuatur idem Examen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

nii Propositiones, ut ex ejus libro excerptas, & in sensu ab eo intento, & prout illas damnat Apostolica Sedes, sincero animo (sic habet Alexandri formula) rejice, damna, ejura; nisi feceris, tibi, tuæque pervicaciæ imputa, si notorius & manifestus toto Belgio Jansenista habearis, & ut talis oculis, & digito noteris; si & ipsi Archiëpiscopo dubiæ fidei esse incipias; si Illustrissimo Internuncio suspectus fias; si nec bene in Hispania, & malè Romæ audias: sed spero meliora, & cum toto Belgio quamprimum eam à te protestationem Gummare expectabo; nunc interim ad alterum accusationis caput.

§. 4.

CONTINUATUR IDEM

Examen.

Dictatum est Lovanii publicè hoc subsequens notabile. *Tertio notandum: è contra fieri potest ut gravamen Pœnitenti imminens ex usu scientiæ comparatum ad gravamen imminens aliquibus ex non usu sit admodum parvum, ita ut propterea videantur posse dari casus, quibus non solum sit LICITUS usus iste, sed etiam PRÆCEPTUS &c. Licitum tantum dixerat cum usum D. Vander Vliet, & Romæ vapulavit illa ipsius sententia; quid de eo fiet, qui altiùs assurgit & illum usum præceptum etiam esse dicit: habemus*
hic

hic sanè nobilem nec vulgarem hoc in anfractu cunicularium, & cum quidem Eximium; nam vel Eximium Van Vianen, vel Eximium Huyghens ea Dictata autorem habent; & parum ad rei summam interesse videtur, uter dictaverit; cum enim alternatim ex eadem Cathedra sæpè dictent, & perfectissimè consentiens inter se utriusque doctrina sit, unus uterque moraliter Professor meritò Lovanii habetur, & , ut scias quæ utriusque sententia sit, alterutrius novisse satis est. Mea, inquit Gummarus, Dictata non sunt: sit ita sanè; sunt ergo Dictata Domini Van Vianen: nam alterutrius esse tu ipse non negas. Nec mysterio caret, quod cum apertè in sua disjunctiva utrumque nominatim expressisset fidelis Relator, & ita posuisset: *Extractum ex Dictatis publicis Exim. D. Vianen, vel Huyghens*: ipse in sua appendice Conclus. 2. ita reponat: *Ex Dictatis NN. vel Huyghens*, cur D. Vianen, ut adversarius fecerat, apertè non nominas? cur Virum tantum sub duabus obscuris literis miserè delitescere facis? salva res est, suam sententiam erubescere incipiunt, proximum est, ut mutent. Tum se purgat & *toties*, inquit, *voce & scripto dixi non esse mea Dictata*. Sed infeliciter se purgat, nam quas à se sordes abjicit, in D. N. N. seu Franciscum Vianen, hoc est in alterum *se* conjicit, qui enim disjunctivæ, quam ut veram admittit, partem alteram negat, alteram affirmat.

Laborat ergo in hoc cuniculo D. Van Vianen & ejus rei testem irrefragabilem habemus D. Gummarum; multò etiam

etiam plus operæ contulit, multò penetravit profundius, quàm D. Vander Vliet, hic *licitum* tantùm dixit ejusmodi scientiæ usum, ipse *præceptum* etiam esse contendit.

Mirum autem, si non ad latus utriusque focius adstet, & cunicularium agat Gummarus; & miraculi nobis instar sit, si in hoc uno puncto ab iis dissentiat, qui in reliquis omnibus, tam sententiis, quàm principiis, in unam cum iis & eandem doctrinam conspirat: & certè non uno ex capite hic quoque suspectus est; cur enim dum sua negat esse ea Dictata, unde accusationis verba descripta sunt, non illud addit, se contrariæ esse opinionis? quantò enim nitidius se purgaret, si non modo non dictasse se umquam, sed nec illud animo sentire dixisset; & hoc in puncto à principali suo se discrepare; at scilicet nec hic discrepabat, & casu id potius quam studio factum est, ut commune utriusque dogma Vianen potius, quàm Huyghens dictaret. Imo nec illud dissimulandum est; sciebat à suo Principali ex Theologica Cathedra publicè definitum, non modo sæpè licitum esse, scientiâ Confessionali uti cum gravamine pœnitentis, sed sæpè etiam esse præceptum; legerat Theses Mechlinienses, alteras 19. Februarii defensas, alteras 6. Junii sustinendas; & verò exceptæ dicuntur eæ in Pontificio Collegio cum plausu: legerat ergo eas, & in iis propositionem, quam cum Romana legisset Inquisitio, Decretum continuò edidit, quo omninò doceri eam prohibuit; cum sciret & legeret omnia, si noxiam eam putabat doctrinam, si eam ipse non tenebat, cur ta-

cuit? cur publicè non contradixit? at enim non tacui solus: fateor; sed suspecta magis in te taciturnitas, quàm in aliis: quid ita? quia hanc jam ab annis aliquot Provinciam suscepisse videris, ut quasi è specula Belgii Cathedras circumspiceres omnes, & si alicubi dissonum aliquid, & à tuis principiis ac mente alienum dicatur, continuò quasi universalis ex officio Censor impetum faceres, & novis illud, ac novis Thesibus impugnares; hinc tanta Thesium tuarum copia, ut, si, quæ unius anni spatio prodeunt, simul colligas, in justam molem integer liber tibi excreseat.

Jam verò si non omnes publicum adversus Archiëpiscopalem Professore bellum suscipiebant; at non tacebant privatim, nec dissimulabant indignationem, quam ex iis Thesibus concepissent, publicum etiam denunciaturi bellum, nisi id jam ab aliis strenuè agi vidissent; tu verò, ubi, aut quando signum dedisti aliquid, aut verbum dixisti ullum, ex quo colligi licuisset, aut Principalis tui Dictata, aut Mechliniensis Thesistæ conclusiones aliquo modo displicuisse? nec mirum profecto est non displicuisse, si illud verum est, quod se audivisse testatur D. Nicolaus Du Bois, in Duplica pag. 20. Seminarium sua à Gummaro dictata accipere; suum enim cuique pulchrum, & ut Thersiten referat deformis factus, sua tamen patri proles non displicet. Nec defuit tibi, Gummare, ea occasio, quæ si aliis æquè adfuisset, publicum sui animi testimonium toti Belgio profectò dedissent. Confessionem edis; de qua materia? de ipso
Sigillo

Sigillo Sacramentali; & quando illam edis? 30. Julii 1682. hoc est, dum jam Theologica illa de Sigillo controversia tot linguas fatigaret & calamos; dum jam omnium manibus tererentur Theses Mechlinienses; dum recens planè esset tui accusatio, &, sub disjunctione saltem, notabile illud tertium dictasse credereris; & ubi illam edis? Lovanii, ubi quotidiani de ea controversia sermones, & tu denique illam edis; qui jam accusatus in suspensionem quandam incideras: quid? in his loci, temporis, & personæ circumstantiis, ita Sigilli materiam tractare, ut ejus temporis quæstionem, *utinè liceat Confessionali unquam scientiâ cum gravamine pœnitentis, necnè*, ne verbo quidem attingas uno; imo partem negantem non asseras? ut natam de te suspensionem magis eradices? quid? non reprehendere Dictata D. Van Vianen? non Theses Mechlinienses de nimia laxitate accusare? nihil hinc adversum te prudenter confici posse putas? at parcebas fortè illis, quia alter Principalis, alter ejusdem tecum erat factionis, non parciturus si ex Adversariis aliquis ejusmodi aliquid docuisset: atqui hoc est acceptorem agere personarum, nec doctrinam impugnare, sed homines, nec sincerum esse veritatis amatorem, qui & in symmystis falsitatem dissimules, & in Adversariis veritatem etiam impugnes.

Novam in hac ipsa materia litem intentat D. Du Bois, & viam aperire te contendit laxando Sigillo, dum publicas pœnitentias etiam pro occultis criminibus impositas

fuisse vis; agit hoc pluribus Thesi 3. pag. 40. 41. & seq. quibus quidem quid respondere possis aut quâ effugias, nescio, cum necdum respondere dignatus sis.

Novam item, & aliam superaddit litem R. P. Philippus de Vos in animadversionibus suis Theologicis, adversus observationes tuas anno 1684. editis, & animadversione 7. §. 1. & 2. invictè ostendit non satis consulere te Sigillo, qui 18. Febr. Conclus. 8. contra Doctorum omnium torrentem, teste Adriano Pontifice in 4. de Confess. pag. 119. col. 2. negas licitum esse Confessario rotundè dicere, nescire se homicidium à Petro esse commissum, si & Petrus id sit confessus, & ille tamquam ejus Confessarius de eo interrogetur; & sanè periculoso hic versaris loco, Gummare, nec facilè tuam sententiam salvo Sigillo Confessionis sustinebis, sed ego minutius hîc te nolim exagitare, vereor enim, ne, si & hæc & alia penitus excutere incœpero, condemnare te debeam, qui examinatum te tantùm his Paragraphis veniebam. Nunc hunc longioris & tetrici examinis habemus exitum, ut nec ego convictum te planè dicere possim, nec tu negare ausis te esse & manere suspectum: & certè qui in una materia, non ab uno actore, & variis viis tam multipliciter accusatur, præsertim si ex eo ille hominum genere sit, qui sub terra laborant, difficulter creditur innocens.

Quid autem de P. Gabriëlis? laudo Virum (vide quam sincerè etiam cum adversario agam) nihil hîc, quod sciam,
cum

ET INFELIX CONCORDIA. 269

cum Gummaro & Macario habet commune; nec aliud hîc ex viri hac in parte modestia incommodi esse video, nisi forte, quod toto passim longiori hoc Capite demonstrata tam perfecta Trium-Virorum concordia, hîc in fine unâ sui parte deficiat; verum (ut hic repetam quod supra simili occasione monere me memini) præterquam quod unius iacturam cum fænore liberaliter compensavi, ubi D. D. Van Vianen & Vander Vliet ejus vices abundè supplere feci, & pro Trium-Viris Quatuor-Viros dedi; quid tum postea? dummodo ad Macarii, Gummarique causam prodesse nihil possit, & debeat obesse multum, subruendo Pœnitentiæ Sacramento aliquanto plus operæ utrumque contulisse, quàm apertè sit ausus P. Ægidius in eo libro, qui semel Toleti, bis Romæ infeliciter damnatus est.

CAPITIS QUARTI.

ANACEPHALÆOSIS.

Hic terminus esto, Lector, relegenda nunc via est, & retrogrado gressu iidem prætereundi cuniculi, sed brevior redeuntibus erit via, neque enim perferutandi curiosus flexus, & anfractus singuli, sed levi tantum, & transeunti oculo respectandi; & verò recentior est eorum memoria, quæ secundâ sectione de eo cuniculo dicta sunt, qui ingeminum obliquus anfractum, difficili Confessionum reiteratione, & laxando Sacramentali Sigillo ipsius Confessionis,

Ll 3

ut